

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 01 0 U 019731 24 Uvp

Sarajevo, 07.11.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Krkeljaš Milorada i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u sporu tužitelja Bosna i Hercegovina, zastupana po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu BiH, protiv akta broj: 07-27-2-2347/2023 od 24.11.2023. godine, tuženog Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari eksproprijacije nekretnina, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenog protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019731 24 U od 05.06.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.11.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019731 24 U od 05.06.2024. godine, se preinačava i rješava:

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, broj: 07-27-2-2347/2023 od 24.11.2023. godine i prvostepeno rješenje gradonačelnika Grada Bihaća-Službe za urbanističko planiranje, građenje, imovinsko-pravne i geodetske poslove, broj: 03/2-27-3475-35/21 od 27.09.2023. godine, se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019731 24 U od 05.06.2024. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja protiv osporenog rješenja tužene kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja gradonačelnika Grada Bihaća-Službe za urbanističko planiranje, građenje, imovinsko-pravne i geodetske poslove, broj: 03/2-27-3475-35/21 od 27.09.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem tačkom 1. dispozitiva usvojen je prijedlog JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, pa su u svrhu realizacije projekta „Izgradnja obilaznice Bihać, dionica Jablanska ulica-čvor Mali Lug-veza na M14“ potpuno ekspropisane nekretnine označene kao: k.č. broj 1360/2 „Kruškovac“ šuma V klase površine 568 m2 upisana u PL broj 266 k.o. Z. kao posjed Grada Bihaća sa dijelom 1/1 po novom katastarskom operatu, a kojoj po starom katastarskom operatu odgovara k.č. broj 208/48 „šuma Kruškovac“ površine 568 m2 upisana u zk.ul. broj 47 SP Založje kao općenarodna imovina sa dijelom 1/1, a faktički posjed i vlasništvo Grada Bihaća sa dijelom 1/1 i k.č. broj 1376/5 „Velike njive“ šuma V klase površine 234 m2 upisana u PL broj 266 k.o. Z. kao posjed Grada Bihaća sa dijelom 1/1 po novom katastarskom operatu, a kojoj po starom katastarskom operatu odgovara k.č. broj 208/50 „šuma Kruškovac“ površine 234 m2 upisana u zk.ul. broj 47 SP Založje kao općenarodna imovina sa dijelom 1/1, a faktički posjed i vlasništvo Grada Bihaća sa dijelom 1/1, a faktičko vlasništvo Grada Bihaća sa dijelom 1/1. Tačkom 2. dispozitiva rješenja, riješeno je da odlukom Gradskog vijeća Grada Bihaća, broj: GV-27-136 od 03.09.2020. godine, koja je

pravosnažna dana 27.04.2021. godine, utvrđeno je da je od javnog interesa realizacija navedenog projekta iz tačke 1. rješenja, između ostalog i na predmetnim nekretninama, tačkom 3. riješeno je da korisnik eksproprijacije stiče pravo na posjed eksproprijskih nekretnina nakon pravosnažnosti rješenja, tačkom 4. dispozitiva, da vlasniku zemljišta iz tačke 1. ovog rješenja, ne pripada pravo na naknadu za eksproprijsku nekretninu, tačkom 5. dispozitiva, je naloženo Zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda u Bihaću da nekretnine označene u tački 1. dispozitiva, upiše sa pravom vlasništva u korist Federacije BiH sa dijelom 1/1, tačkom 6. dispozitiva, naloženo je Odsjeku za geodetsko-katastarske poslove Grada Bihaća, da predmetne nekretnine u katastarskom operatu Grada Bihaća upiše kao pravo korisnika Federacije BiH sa dijelom 1/1, te tačkom 7. dispozitiva, da troškove postupka eksproprijacije snosi korisnik eksproprijacije, o čemu će se odlučiti posebnim zaključkom.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj pobija navedenu presudu zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak. U zahtjevu se navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenicu ko je vlasnik predmetnih nekretnina, pa je s tim u vezi pogrešno primijenio odredbe iz članova 12. stav 2. i 28. Zakona o eksproprijaciji i da ne stoji izvedeni zaključak da su predmetne nekretnine vlasništvo Grada Bihaća, jer je isti u suprotnosti sa materijalnim dokazima a posebno priloženom z.k. ul. broj 47 k.o. SP Z., obzirom da iz navedenog z.k. ul. je vidljivo da su predmetne nekretnine državno vlasništvo. Pozivanje da se radi o nekretninama koje su građevinsko zemljište nije od značaja za primjenu odredbi iz članova 4. stav 1., 6. i 15. Zakona o građevinskom zemljištu, jer iz tih odredbi jasno proizilazi da općina ili grad ne mogu biti vlasnik građevinskog zemljišta, već sa tim zemljištem samo raspolažu i upravljaju, dok je građevinsko zemljište u državnom vlasništvu. Nadalje navodi da je osporeno rješenje u suprotnosti sa članom 23. Zakona o stvarnim pravima i da nema mjesta da se poziva na odredbe iz članova 58. i 59. Zakona o stvarnim pravima, odnosno da je Grad Bihać na predmetnim nekretninama stekao vlasništvo dosjelošću i građenjem na tuđem zemljištu. Ukazuje da iz razloga navedenih u osporenom rješenju bi proizilazilo da su jedinice lokalne samouprave po osnovu dosjelogosti vlasnik svih nekretnina koje su građevinsko zemljište, komunalna i javna infrastruktura itd., te smatra da i pored toga, u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za eksproprijaciju predmetnih nekretnina, jer su iste državna imovina, da se nalaze pod zabranom raspolaganja iz člana 2. Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovina. Konačno ističe i pogrešnu primjenu 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi predlaže da se isti odbije kao neosnovan, dok JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo kao zainteresovano lice nije dostavilo odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Sl. novine Federacije BiH broj: 9/05), u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta, prvostepeni organ je, postupajući u ponovljenom postupku, rješenjem broj: 03/2-27-3475-35/21 od 27.09.2023. godine, usvojio prijedlog korisnika eksproprijacije JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, pa su u svrhu realizacije projekta „Izgradnja obilaznice Bihać, dionica Jablanska ulica-čvor Mali Lug-veza na M14“ potpuno eksproprijske nekretnine pobježe označene u dispozitivu prvostepenog rješenja, sa upisom općenarodne imovine sa dijelom 1/1, a faktičko vlasništvo

Grada Bihaća sa dijelom 1/1, kojem prema tački 4. dispozitiva rješenja, ne pripada pravo na naknadu za eksproprisanu nekretninu, a tačkom 5. dispozitiva je naloženo Zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda u Bihaću da nekretnine označene u tački 1. dispozitiva, upiše sa pravom vlasništva u korist Federacije BiH sa dijelom 1/1, a tačkom 6. dispozitiva rješenja je naloženo Odsjeku za geodetsko-katastarske poslove Grada Bihaća, da predmetne nekretnine u katastarskom operatu Grada Bihaća upiše kao pravo korisnika Federacije BiH, sa dijelom 1/1. U postupku koji je prethodio donošenju rješenja prvostepeni organ je utvrdio da su predmetne nekretnine dio gradskog građevinskog zemljišta koje je predviđeno za izgradnju magistralne infrastrukture, da se radi o izgrađenoj infrastrukturi tj. magistralnoj cesti u izgradnji, na kojoj je na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja upisan posjed Grada Bihaća. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koja je osporenim rješenjem tuženog odbijena kao neosnovana. Donoseći osporeno rješenje tuženi zauzima stanovište da Bosna i Hercegovina nema jurisdikciju, niti bilo kakva ovlaštenja na predmetnom zemljištu, jer predmetno zemljište nije "pokriveno" Zakonom o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom, jer prema članu 6. Zakona o građevinskom zemljištu, općina/grad upravlja i raspolaže gradskim građevinskim zemljištem u državnoj svojini. Tuženi utvrđuje da su predmetne nekretnine upisane kao opštenarodna imovina/državno vlasništvo, bez upisanog organa upravljanja/raspolaganja/korištenja, te također zauzima stanovište da ti upisi pripadaju institutima prošlog vremena i stvarnog prava koje je za osnov imalo društveno vlasništvo, koje je kao takvo "zastarjelo" i "prevaziđeno", pa nije prepreka za sticanje prava putem dosjelogosti i građenjem. Prvostepeni sud je osporeno rješenje tuženog cijenio pravilnim i zakonitim, pa je pobijanom presudom tužbu kao neosnovanu odbio.

Naprijed izloženi stav tuženog organa i prvostepenog suda nije pravilan.

Prvostepeni organ svoje rješenje zasniva na činjenici da je na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja na predmetnim nekretninama upisan posjed Grada Bihaća, dok tuženi utvrđuje da su predmetne nekretnine upisane kao opštenarodna imovina/državno vlasništvo, bez upisanog organa upravljanja/raspolaganja/korištenja, ali zaključuje da je taj upis, kao institut ranijeg koncepta društvene svojine, "zastario" i "prevaziđen, pa nije prepreka za sticanje prava putem dosjelogosti i građenjem. Tuženi organ također smatra da Bosna i Hercegovina nema jurisdikciju, niti bilo kakva ovlaštenja na predmetnom zemljištu, obzirom da predmetno zemljište nije "pokriveno" Zakonom o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom, a prema članu 6. Zakona o građevinskom zemljištu, općina/grad upravlja i raspolaže gradskim građevinskim zemljištem u državnoj svojini. Naprijed navedeni stav tuženog organa prihvata kao valjan i prvostepeni sud.

Iz naprijed izloženog stava tuženog organa, koji kao valjan prihvata i prvostepeni sud, proizilazi da su predmetne nekretnine upisane kao opštenarodna imovina, ali da je taj upis dio ranijeg koncepta društvene svojine, koji je "zastario" i "prevaziđen, usljed čega nije prepreka za sticanje prava putem dosjelogosti i građenjem, dok je članom 6. Zakona o građevinskom zemljištu, propisano da općina/grad upravlja i raspolaže gradskim građevinskim zemljištem u državnoj svojini. Međutim, naprijed izloženim stavom ostaje nejasno da li je Grad Bihać faktičko vlasništvo na eksproprisanim nekretninama stekao putem dosjelogosti ili građenjem, što prema tuženom organu nije bila prepreka za sticanje prava vlasništva ili tuženi organ smatra da već sama odredba iz člana 6. Zakona o građevinskom zemljištu, predstavlja valjan pravni osnov da se utvrdi faktičko vlasništvo Grada Bihaća na eksproprisanim nekretninama sa dijelom 1/1, a što su dva različita pravna osnova za sticanje prava vlasništva. Kako od navedenih činjenica ovisi pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, a što nije raspravio ni prvostepeni sud, nego

pobijanom presudom samo prihvata razloge prvostepenog i tuženog organa kao jasne, logične i na dokazima zasnovane, to se navedeni stav ne može prihvatiti.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, pobijanu presudu preinačio tako što je tužbu uvažio, osporeno i prvostepeno rješenje poništio, te predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak, u kome će prvostepeni organ vodeći računa o razlozima ove presude donijeti novo rješenje.

Zapisničar
Kovač Jasmina, s.r.

Predsjednik vijeća
Jasmin Jahjaefendić, s.r.